

கடவுள்துணை

சங்கமருவிய செய்யுள்களுள் ஒன்றுகிய
பொய்கையார் அருளிச்செய்த

களவழி நாற்பது மூலமும் உரையும்.

இது

சேண்ணெப் பச்சையப்பன் காலேஜ்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
கா. ர. கோவிந்தராஜ் முதலியாரவர்களால்
பார்வையிடப்பட்டு,

சேண்ணை :

மதராவஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1913

லிலை அணை 2.

[Copyright Registered.]

ஸ்ரீ

முகவுரை.

களவழி நாற்பது என்பது சங்கநாற் ரேகைகளாகிப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என் பனவற்றுள் மூன்றாவதாகிய பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என் பதிற்சேர்ந்தது. பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்பது பதினெட்டு நூற்களோக் குறிக்கும். அப்பதினெட்டு நூற்களாவன:—

1. காலடியார்	10. திணைமாலைநூற்றைம்பது
2. நான்மணிக்கடிஷை	11. திருக்குறள்
3. இனியவை நாற்பது	12. திருக்குடம்
4. இன்னு நாற்பது	13. ஆசாரக்கோவை
5. கார் நாற்பது	14. பழமொழி
6. களவழி நாற்பது	15. சிறுபஞ்சமூலம்
7. ஐந்திணையைம்பது	16. முதுமொழிக்காஞ்சி
8. ஐந்திணையைமூபது	17. ஏலாதி
9. திணைமொழியைம்பது	18. கைந்திலை
- என்பனை.

இதனை,

“நாலடி நான்மணி நானுற்ப தைந்திணைமூப் பால்கடுகங் கோவை பழமொழி—மாழுல மின்னிலைசொல் காஞ்சியுட னேலாதி யென்பவே கைந்திலை வாங்கீழ்க் கணக்கு.” என்பதனு வறியவும்.

மேற்கணக்கெனவும், கீழ்க்கணக்கெனவும் இருவகை நூற்றேகைகள் ரூண்டு. அவற்றுள், மேற்கணக்காவது - அடி வரையறையின் மிக்கனவாகிய வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா, மருட்பா என்னும் ஜிவகைப் பாக்களால் ஜிம்பது முதல் ஜின்றாறு இறுதிபான செய்யுட்களை யுடையதாகப்

பாடப்பெறுவது. கீழ்க்கணக்காவது - அடிவரையிற் குறைந்த வெண்பாவினாலும், சிறுபான்மை அவ்வகையான வேறு செய்யுட்களானும் அறம்பொருள் இன்பங்களைக் குறித்து அத்தொகைப்படப் பாடப்பெறுவது. இவைகள் இங்ஙனம் வருதல் வேண்டுமென்பதை,

“மேற்கணக் கெனவுங் கீழ்க்கணக் கெனவும்
பாற்படு வகையாற் பகர்ந்தனர் கொள்ளே” எனவும்,

“கீம்பது முதலா வைந்தா ரீரூ
சிவகைப் பாவும் பொருணை மரபின்
தொகுக்கப் படுவது மேற்கணக் காகும்” எனவும்,

“வெள்ளோத் தொகையு மல்வகை வேண்டின்
என்னாலு கீழ்க்கணக் கெனவுங் கொள்ளே” எனவும்,

“அடிநிமிர் வில்லாச் செய்யுட் டொகுதி
அறம்பொரு ஸின்ப மடுக்கி யவ்வகைத்
திறம்பட வருவது கீழ்க்கணக் காகும்” எனவும்

வரும் பன்னிருபாட்டியற் சூத்திரங்களால் அறிக.

களவழி நாற்பது என்னுந் தொடரின் இலக்கணமும், அப்பெயர்கொண்ட இந்துலைப் பாடுதற்குரிய இலக்கணமும், இதனைப் பொய்கையார் என்னும் ஆசிரியர் பாடியதற்குரிய காரணமும் இந்துவின் முகத்து இவ்வுரையாசியராற் கூறப் பட்டன.

இனி இந்துலை யியற்றிய பொய்கையார் என்பவர் யாரெனின் ஆழ்வார்கள் பதினமருள் முதலாழ்வார்கள் எனப்பெறும் பொய்கையார், முதத்தார், பேயார் என்னு மூவருண் முதல்வராகிப் பொய்கையாரே யாவர். ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய பொய்கையாரே களவழிபாடிய பொய்கையார் என்பதை மா-ா-ா-ஸ்ரீ மு. இராகவ ஜெங்காரவர்கள் செந்தமிழ் முதலாந்தொகுதி, ஆரும்பகுதியில், 264-ம் பக்கமுதல் 273-ம்

பக்கம் வரையினும் பொய்கையார் என்னும் வியாசத்திற் பல தக்க காரணங்களோடு விளக்கி எழுதியிருக்கின்றனர். அது கொண்டு ஆழ்வார்களில் ஒருவராகிய பொய்கையாரே களவும் பாடிய பொய்கையார் என்பதனை நன்கு தெளிதலாகும்.

முற்கூறியவாற்றால் இவரது மதம் வைஷ்ணவம் என்பது நன்கு போதரும்.

இவரியற்றியன தமிழ்வேதமெனப்படும் நாலாயிரதிவ்விய பிரபந்தத்துள் மூன்றாம் பகுதியாகிய இயற்பா என்னும் பகுதி யிலுள்ள முதற்றிருவந்தாதியும், இக்களவும் நாற்பதும், பொய்கையார் நூல் என்னும் வேறொரு நூலும், புறநானூற்றி லள்ள சஅ-வது சகை-வது செய்யுட்களும், இன்னுஞ் சில தனிச்செய்யுட்களுமாகும். இவருடைய காலம் இவர் சோழன் செங்கணை ணைப் பாடியிருத்தவின் அவனுடைய காலமாகும். அவனுடைய காலத்தை “அவன் பெயர் முதலாங் கரிகாற்சோழனுக்குப் பின்னும், கி. பி. 890-ம் ஆண்டிற் பட்டமெய்திய விஜயாலய சோழனுக்கு முன்னுக் கூறப்பட்டுள்ளதெனவும், கரிகாலன் கி. பி. இரண்டாம் நூற்றுண்டிற் செழித்து விளங்கினன் என்பது தெளியப்படுதலால், சோழன் செங்கணை எனும் கி. பி. 2-ம் நூற்றுண்டிற்கும் 6-ம் நூற்றுண்டிற்கும் இடையில் இருந்தவ நூதல் வேண்டுமெனவும் சரிதவாராய்ச்சி செய்யும் அறிஞர் கூறுவார்” என்று மேற்படி வியாசத்தில் மேற்படி ஐயங்காரவர் கள் கூறியிருத்தலால் அறிக. ஆழ்வார்களின் வைபவங்களைக் கூறுங் குருபரம்பரா ப்ரபாவத்தின்படி பொய்கையார் காலம் இன்னு மிகவு முற்பட்டதாகும்.

இனி, இக்களவும் நாற்பதுக்கு இவ்வரை யிபற்றியவர் சென்ற பத்தொன்பதா நூற்றுண்டிற் சிறந்து விளங்கிய பெரும் புலவர்களுள் ஒருவரும், நார்மல் காலேஜில் தமிழ்த் தலைமைப்புலையை நடத்தியவரும், மகாவித்துவான் மீனாக்ஷி

சுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் மாணவருள் ஒருவருமாகிய சோடசாவுதானம் சுப்பராயச் செட்டியாரவர்களாவர். இவர் பெரும்புலவரென்பதும், திருவினையாடன் முதலிய இன்னும் பல நூற்களுக்கு உரையிபற்றியிருக்கின்றன ரென்பதும், அவரது உரையின் வன்மையும் யாவரு மறிந்தனவாகவின் அவற்றைப்பற்றியான் ஈண்டு விரித்தல் மிகைபாமென விடுத்தேன்.

இவ்வரை இப்போது கிடைத்த லருமையா யிருப்பது பற்றி மீண்டும் அச்சிடப்பட்டது. இவ்வரையை ஒப்புப் பார்த்தற்கண் முன் வெளியிடப்பட்டுள்ள புஸ்தகத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்ததன்றி வேறொன்றுஞ் செய்திலேன். ஆயினும் இந்நாலின் இரண்டாஞ் செய்யுளாகிய ‘ஞாட்பினு னெஞ்சிய’ என்னுஞ் செய்யுளின் விசேஷவுரையில், “கார்-இருமடியாகு பெயர், கார் என்னும் பண்பு மேகத்தை யுணர்த்திப் பண்பாகு பெயராகியும், அது காலத்தை யுணர்த்திக் காலாகு பெயராகியும் நிற்றலால்” என்னுங் தொடரில் காலவாகுபெயர் என்பதொன்றீனமாத்திரம் பொருளாகுபெயர் என்று மாற்றினேன். இது இவ்வரையாகியரவர்களின் கைத்தவரூயிருக்கும் என்பது எனது கருத்து. இம்மிகையை யுலகம் பொறுக்க. காலவாகுபெயர் என்பதே தகுதியெனத் தோன்றின் அறிஞர்கள் அதனை விளக்கமாகத் தெரிவிக்கக் கோருகின்றேன். அங்ஙனங் தெரிவிப்பார்க்கு யான் வணக்கமான வந்தனஞ் செலுத்துங்கடமையுடையேன்.

இங்ஙனம்,

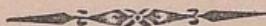
 கா. ர. கோ.

கடவுள்துணை.

களவுழி நாற்பது

மூலமும் உரையும்.

களத்தினிடத்து நிகழ்ந்த செய்தியை யுணர்த்தும் நாற்பது செய் யுள்ளலமைந்த நூல் என இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைங்கீலக் களத்துப் பிறந்த அன்மொழி ததொகையாய் இந்தூற்குக் காரணக் குறியாயிற்று. இது மூன்றுசொல் இரண்டு சந்தியாய் நிற்றலால் பன் மொழி ததோடர் என்றால் என்னையெனின்;—தொல்காப்பியம் ஏச்ச வியலில் ஆசிரியர் “இருபெயர் பலபெய ரளவின் பெயரே” என உம்மைத்தொகைக்கே பன்மொழி விதித்தலின் சிறுபான்மை மற்றைத் தொகைகள் பல சொல்லாற் ரெஞ்சும் எனவும், தொகினு மூன்னின்றன ஒருசொற்றன்மைப்பட்டுத் தொக்குப் பயளிலொன்று முடியும் எனவுங்கறிச் சேனுவையர் “கற்சீனக்குவளை யிதழ்” என உதாரணம் விதந்தோதினமையால் களம் என்பதும் இடவாகு பெயராகிய வழி என்பதும் ஒன்றியற்கிழமைப்பொருளாற் ரெங்கு ஒரு சொல்லாய்ப் பின்பு பண்பாகுபெயராகிய நாற்பது என்னும் எய்தப்படுபொருளாற் ரெங்குக் களவுழி நாற்பது என நின்றதென்றாக. இதனைப் பியோகவிவேகநூலார் சங்கியோத்தரபதவெகு விரி என்பர். களவுழி நாற்பது என இந்தூற்குப் பெயர்வந்த தென்னையெனின்;—சோழன் செங்கணைனும் சேரமான்களைக் காவிரும்பொறையுங் தமது திருப்பெயர் பொறித்துப் பொருதுடைந்துழிச் சேர

மான்கணைக் காவிரும்பொறையைப்பற்றிச் சோழன் செங்கணை சிறை வைத்துழிக் களம்பாடிப் பொய்க்கையார் வீடுகொண்டமையால் என்க. களம் பாடுதற்கு விதியாதென்னில்;—தொல்காப்பியம் புறத் தினையியலில் “கடிர் வேணி வென்றிரு பாசறைக், காதவி தென் றிக் கண்ணிய மரபினும், ஒரோர் களவழி யன்றிக் களவழித், தேரோர் சோற்றிப் பென்றியும்” என்னும் உக - ஆம் சூத்திரத்தில் களவழி என்றமையாம். இதனை “அஞ்ச வருதானை யமரென்னும் நீள்வயலுள்- வெஞ்சினம் வித்திப்புகழ் விளைக்கும் - செஞ்சுடர்வேற் - பைங்கட் பினாத்தாட் பகட்டுழவு னல்கலால்-எங்கட் கடையா விடர்” இச்செய்யுளால் அறிக்.

நால்.

நாண் ஞாயிறற்ற செருவிற்கு வீழ்ந்தவர்
வாண்மாய் சூருதி களிறுமுக்கத் - தாண்மாய்ந்து
முன்பக லெல்லாங் குழம்பாகிப் பின்பகற்
றுப்புத் துகளிற் கெழுமும் புனாடுன்
தப்பியா ரட்ட களத்து.

(இ-எ்.) புனல் நாடன் - நீர்குழந்த நாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், தப்பியார் - பிழைத்தவரை, அட்ட - கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், நாள் ஞாயிறு-காலைப்பொழுதில், உற்ற-வந்தடைந்த, செருவிற்கு-போரில், வீழ்ந்தவர்-பட்டவருடைய, வாள்மாய்-வாளமுந் துதலா லொழுகும், சூருதி - உதிரத்தை, களிறு உழக்க - யானைகள் கலக்க, தாள் - (அவற்றின்) காலாலே, மாய்ந்து - சுருங்கி, முன்பகல் எல்லாம்-முற்பகற்பொழுதெல்லாம், குழம்பு ஆகி-சேருகி, பின்பகல்-பின்பசற்பொழுதில், துப்பு துகளில் - பவளத் துகள்போல, கெழும்- (ஆகாயமெங்கும்) பரந்து செறியாநிற்கும். ஏ-று.

குருகிமாய்ந்து குழம்பாகிக் கெழும் என முடிக்க. செருவிற்கு-
உருபுமயக்கம். மாய்குருதி - காலங்கரந்த பெயரெச்சம் ஆதலால் கார
ணப்பொருளில்வந்தது. உழக்க - சாரணப்பொருளில் வருதலால் இவ்
வினையெச்சம் இறந்தகாலத்தின்மேல் நின்றது; உழ - பகுதி, கு-
பிறவினைவிகுதி, கராத்தோற்றம் சங்கி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, உகரக்
கேடு சங்கி, அ-எச்சவிகுதி. இதனடியாக உழந்த, உழந்து, உழந்தான்
என வினைவிகற்பங்கள் வரும். இல்-ஒப்புப்பொருட்டு. கெழும்-செய்
யும் என்னும் பொதுவினைமுற்று. உயிரளப்பை இசைகெட்டவழி
வந்தது. தப்பியார்-இறந்தகாலவினையாலனையும் பெயர்; தப்பு-பகுதி,
இன்-இறந்தகாலவிடைநிலை, னகரம்-கடைக்குறை விகாரம், உகரக்
கேடும் யகரத்தோற்றமும் சங்கி, ஆர்-பலர்பால் விகுதி. அட்ட-இறந்த
காலப் பெயரெச்சம்; அஷ-பகுதி, முதனிலை யெழுத்தாய்த் தோன்றி
நின்ற டகரம் இறந்தகால இடைநிலை, உகரக்கேடுசங்கி, அ-எச்சவிகுதி.

ஞாட்டினு ளெஞ்சிய ஞாலஞ்சீசர் பானைக்கிழுப்
போர்ப்பி விடிமுரசி னாடுபோ மொண்குருதி
கார்ப்பெயல் பெய்தபிற் செங்குளக் கோட்டுக்கிழு
நீர்த்தும்பு நீருமிழ்வ போன்ற புனரைடன்
ஆர்த்தம ரட்ட களத்து.

(இ-ள்.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன்,
ஆர்த்து - குணலையிட்டு, அ-மர் - போரில், அட்ட - கொன்ற, களத்து
ஞாட்பின் உள் - போர்க்களத்தில், எஞ்சிய - ஒழுந்த, ஞாலம் சேர் -
நிலத்திற்சேர்ந்த, யானை கீழ்-யானையின்கீழ் (கிடந்த), போர்ப்பு இல்-
மேற்போர்வையில்லாத, இடி - இடுபோன்ற ரூவிக்கும், முரசின்
ஊடுபோம் - முரசத்தினாடுசெல்லும், ஒள் குருதி - ஒள்ளிய உதிரம்,
கார்பெயல் பெய்தபின்-கார்ப்பருவம் மழைபெய்தபின்பு, செங்குளம்-
செங்குளத்தினது, கோடுகீழ் - கரையின்கீழுள்ள, நீர்த்தும்பு - நீர்த்
தும்பானது, நீர் உழவிழ்வ - நீருமிழ்தலை, போன்றது - ஒத்தது, ஏ-று-

ஆர்த்து அட்ட எனமுடிக்க. ஆர்த்து-இறந்தகாலவினையெச்சம்; ஆர் - பகுதி, ந்-சங்தி, த்-இடைநிலை, உ-எச்சவிகுதி. எஞ்சிய-இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; எஞ்சு - பகுதி, இன் - இறந்தகாலவிடைநிலை, னகரம் கடைக்குறை விகாரம், உகாக்கேடும் யகரத்தோற்றமும் சங்தி, அ - எச்சவிகுதி. போன்றது - இடைச்சொல்லடியாகப்பிறந்த அஃநினை யொன்றன்பாற்படர்த்தகை யிறந்தகால வினைமுற்று; போல் - இடைச்சொற்பகுதி, வகரம் னகரமாகத் திரிதல் சங்தி, ந்-இடைநிலை, அ-சாரியை, து-ஒன்றன்பால்விகுதி, விகுதி தொக்குநின்றது. பெயல்-தொழிலாகுபெயர். கார் - இருமடியாகுபெயர். கார் என்னும் பண்பு மேகத்தை யுணர்த்திப் பண்பாகுபெயராகியும், அது காலத்தை யுணர்த்திப் பொருளாகுபெயராகியும் நிற்றலால். (ஏ)

ஓழுக்குங் குருதி யுழுக்கித் தளர்வார்
இழுக்குங் களிற்றுக் கோண்றி யெழுவர்
மழைக்குரான் மாமுரசின் மல்கு நீர்நாடன்
பிழைத்தாரை யட்ட களத்து.

(இ-ள்.) மழை குரல் - மேகத்தின் முழுக்கம் (போன்ற), மாமுரசின் - பெரிய மூரசினையுடைய, மல்கு நீர் நாடன் - நிறைந்த நீர்நாட்டையுடையவன், பிழைத்தாரை - தப்பினவரை, அட்ட-கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், (அடைந்தாராகி) ஓழுக்கும் - (பட்டோர் உடலினின்று) ஓழுகும், குருதி உழுக்கி - உதிர்த்தைக் கலக்கி, தளர்வார் - (வழுக்கி) வீழ்வோருடைய, இழுக்கும்-(உதிரவெள்ளத்தால்) இழுக்கப்பட்ட, களிறு கோடு - யானையினாது கொம்புகளை, ஊன் றி - ஊன்றுகோலாக்கெகாண்டு, எழுவர் - எழாநிற்பர், எ-று.

ஓழுக்கும்-இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; ஓழுகு-பகுதி, க்-விரித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சங்தி, உம்-எச்சவிகுதி. இழுக்கும்-செயப்பாட்டு வினைப்படுவிகுதி குன்றிய இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; இழு - பகுதி, கு-சாரியை, கரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சங்தி, உம்-விகுதி. உழு

களாவழி நாற்பது மூலமும் உரையும்.

5

க்கி-இறங்காலப் பிறவினை வினையெச்சம்; உழ - பகுதி, க்-சங்தி, கு-
விறவினைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, உகரக்கேடு சங்தி, இ - எச்ச
விகுதி, இவ்வெச்சம் தளர்வார் என்னும் வினைமுற்றுப் பெயரின்
முதனிலையோடு முடிந்தது. ஊன்றி - செய்ப்பெராருளில்வந்த தொ
ழிந்தபெயர்; ஊன்று - பகுதி, உகரக்கேடு சங்தி, இ - செய்ப்பெராரு
ளில்வந்த தொழிந்தபெயர் விகுதி. (ஏ)

உருவக் கடுந்தேர் முருக்கிமற் றத்தேர்ப்
பாதி சுமங்கெழுந்த யானை - இருவிசும்பிற்
செல்சடர் சேர்ந்த மலைபோன்ற செங்கண்மால்
புல்லாரை யட்ட களத்து.

(அ-ஞ்.) செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், புல்லாரை - பகை
வரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், உருவம் - அஞ்சத்
தக்க, கடுந்தேர் - கடியதேரை, முருக்கி - சிதைத்து, அதேர் பரிதி -
அந்தத் தேரினுருளினை, சுமங்கு எழுந்த யானை-சுமங்கெழுந்த யானை
கள், இருவிசும்பில் - பெரிய ஆகாயத்தில், செல் சுடர் - செல்லுஞ்
குரியன், சேர்ந்த மலைபோன்ற - அடைந்த மலையையொத்தன, எ-ஆ-
மால் - சோழன். யானை - பால்பகா அஃறினைப்பெயர் ஆதலால்
போன்ற என்னும் பலவின்பாற்படர்க்கை இறங்கால வினைமுற்
க்கோடு முடிந்தது. போல் - பகுதி, வகரம் னகராமாகத் திரிதல் சங்தி, ற்-
இடைநிலை, அ - பலவின்பாற்படர்க்கைவிகுதி; சாரியை பெற்றுவரில்
போன்றன எனவரும். உருவம்: உரு-பகுதி, வ-சங்தி, அம்-பகுதிப்
பொருள் விகுதி. முருக்கி என்னும் இறங்கால வினையெச்சம் சும
ந்து என்னும் வினையெச்சத்தையும் அவ்வெச்சம் எழுந்த என்னும்
பெப்பரச்சத்தையுங் கொள்ளுதலால் அடிக்கன்ற. முருக்கு - பகுதி,
உகரக்கேடு சங்தி, இ - எச்சவிகுதி. மற்று அசைநிலை. (ஏ)

தெரிகினை யெஃகங் திறந்தவா யெல்லாம்
குருதி படிந்துண்ட காகம் - உருவிழுந்து
குக்கிற் புறத்த சிரல்வாய செங்கண்மால்
தப்பியா ரட்ட களத்து.

(இ-எ்.) செங்கண் மால் - செங்கட்சோழன், தப்பியார் - பிழைத் தாரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், தெரி கினை - ஆராய்ந்த அம்புகளாலும், எஃகம் - வேல்களாலும், திறந்த - திறக்கப் பட்ட, எல்லாம் வாய் - எல்லாப் புண்களினினு வாய்களினின்றும், குருதி படிந்து-(ஒழுகும்) உதிர்த்திற்படிந்து, உண்ட காகம்-(அவ்வதிரத்தை) உண்ட காகங்கள், உரு இழுந்து-(தம்முடைய) நிறத்தை யிழந்து, குக்கில் புறத்த - செம்போத்தின் புறத்தையுடையவாகி, சிரல்வாய - சிச்சிலிக்குருவிபோன்ற வாயையுடையன, எ-று.

காகம் என்னும் வினைமுதல் இழுந்து என்னும் எச்சத்தையும் அவ்வெச்சம் புறத்த என்னும் குறிப்புவினைமுற்றையும் அம்முற்று வினையெச்சமாய் வாய என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றையுங் கொண்டன. இழுபகுதி, ந-சங்கி, த-இறந்தகாலவிடைநிலை, உ - எச்சவிகுதி. படிந்து - இறந்தகால வினையெச்சம்; படி-பகுதி, ந-சங்கி, த-இடைநிலை, உ-எச்சவிகுதி.

(டு)

நானுற் றிசையும் பிணம்பிறங்க யானை
அடுக்குபு வேற்றிக் கிடந்த - இடித்துராறி
அங்கண் விசும்பி னுருமெறிந் தெங்கும்
பெருமலைத் தூறெறிந் தற்கீற யருமணிப்
ஷ்ணேந் தெழின்மார் பிபற்றின்டேர்ச் செம்பியன்றெவ்
வேந்தரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) அருமணி-(பெறுதற்கு) உரிய இரத்தினங்கள் (அழுத்திய), புண் எந்து-ஆபரணம் அணிந்த, எழில் - தோற்றுத்தையுடைய

மார்பு - மார்பையும், இயல் - (வேகம்) அமைந்த, திண் தேர் - வலிய தேரையுமைடைய, செம்பியன் - செங்கட்சொழன், தெவ் வேந்தரை - பகையரசரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், நால் நால் திசையும் - பல திசைகளிலும், பினம் பிறங்க-பினங்கள் மிக, யானை அடுக்குபு-யானைகளுக்கப்பட்டு, ஏற்றிக்கிடந்த-உயர்ந்துகிடந்தன, இடித்து உரநி - இடித்து முழங்கி, அம் கண் - அழகிய இடத்தையுடைய, விசும்பின் - ஆகாயத்தினின்று, உரும் ஏறிந்து-இடிவீழ்ந்து, எங்கும்-எவ்விடத்துமுள்ள, பெரு மலை - பெரியமலைகளை, தூறு - தொடக்கு (அற), ஏறிந்தால் அற்று - ஏறிந்தாற் போலும், எ-று.

ஸறுகெட்டு னகரம் லகாரமாய்த் திரிந்துநின்ற நால் நால் என் னுங்தொடர்-ந-உயி-சக-கு-உள்-“நெறியே” என்றமையில் அடங்குவதால் அடுக்கு அன்று; அல்வழிப்புணர்ச்சி பலவாதலால் சிறந்த பதி னன்கும் அல்லாத தழாத்தொடராகிய அல்வழிப்புணர்ச்சியுள்ளனர். பிறங்க - நிசழ்கால வினையெச்சப்; பிறங்கு - பகுதி, உகரக்கேடு சங்கி, அ - எச்சவிகுதி. அடுக்குபு - செய்ப்பாட்டுவினைப்படுவிகுதி தொக்க இறந்தகால வினையெச்சம்; அடுக்கு - பகுதி பு - எச்சவிகுதி; இக்குற்றியலுகாவீறு வருமொழிமுதல் உயிர்வரக்கெடாது, பொது விதிபெற்று நிற்றல் ஷீ ஷீ கச - கு - உள் கெடும் என்னது ஒரும் எங்கிற இலேசால். உரநி-இறந்தகால வினையெச்சம்; உரறு - பகுதி, உகரக்கேடு சங்கி, இ - எச்சவிகுதி. எறிந்தாலற்று எறிந்தற்று தொகுத் தல்லிகாரம். அற்று-உவமவருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த ஒன்றன் பாற் படர்க்கைக் குறிப்பு வினைமுற்று; அன் - இடைச்சொற்பகுதி, னகரம் றகரமாகத் திரிதல் சங்கி, று - ஒன்றன்பாற் படர்க்கைவிகுதி. ஏழில்-தொழிற்பெயர்; எழு - பகுதி, உகரக்கேடு சங்கி, இல்-தொழிற் பெயர் விகுதி. (க)

அஞ்சனக் குன்றேயக்கும் யானை யமருமக்கி
இங்குவிகக் குன்றே போற்றேன்றுஞ் - செங்கண்

களவழி நாற்பது மூலமும் உரையும்.

வரிவரான் மீன்பிறழுங் காவிரி நாடன்
பொருநரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) செம் கண் - செவந்த கண்களையும், வரி - வரிகளையும் கைய, வரால்மீன் பிறழும்-வரால்மீன் பிறழாநிற்கும், காவிரி நாடன்-காவிரி நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், பொருநரை-(தன்னேடு) போர்செய்வாரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், அஞ்சனம் குன்று - நீலமலையை, ஏய்க்கும் - ஒத்துத்தோன்றும், யானை - யானைகள், அமர் உழக்கி - போரின்கட்கலக்கி, இங்குவிகம் குன்று போல் - சாதிவிங்க மலையைப்போல, தோன்றும் - தோன்றுநிற்கும், என்று.

இங்குவிகம் - குவிகம் என முதற்குக்கறையாகவும் வழங்கும். ஏய்க்கும் - உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த எதர்காலப் பெயரெச் சம்; ஏய்-பகுதி, கு-சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, உம்-எச்சவிகுதி, சாரியையின்றி ஏயும் எனவும் வரும். பொருநர்-உயர் திணைப் பலர்பாற் படர்க்கை எதிர்கால விணைமுற்றிலையையும்பெயர்; பொரு-பகுதி, ந்-எதிர்காலவிடைநிலை, அர்-விகுதி. (ஏ)

யானைமேல் யானை நெரிதர வானுது
கண்ணேர் கடுங்கணை மெய்ய்மாய்ப்ப - எவ்வாயும்
எண்ணைருங் குன்றிற் குரீஇயினம் போன்றனவே
பண்ணை ரிடிமுரசிற் பாய்புன னீர்நாடன்
நண்ணுரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) பண் ஆர் - ஒப்பனையமெந்த, இடி முரசின் - இடிக்கு முரசையொப்ப, பாய் - பாய்ந்து செல்லும், புனல் நீர் நாடன்-காவிரி நீர்நாட்டையுடையோன், நண்ணுரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், யானை மேல் யானை நெரிதர - யானைகள் மேல் யானைகள் சாய, ஆனது - நீங்காமல், கண் நேர் - (பெண்கள்)

கண்களையொப்ப, கடும் கனை - கடிய அம்புகள், எ வாயும் - எவ்வறுப் பின்கண்ணும் (பாய்ந்து), மெப் மாய்ப்ப- (அவற்றின்) உடலைமறைத்த வால் (ஆவை), என் அரு-அளவில்லாத, குன்றில்-மலைகளில், குரீஇ இனம் - குருவியின் கூட்டங்களை, போன்றன - ஒத்தன, எ-று.

ஆனாலும் நிற்றலால் உடன்பாட்டில் வருதலின்று, எதிர்மறைப் பொருள் தந்து நிற்றலால் உடன்பாட்டில் வருதலின்று, எதிர்மறைப் பொருள் சத்தில் ஆனாலும் எனவரும். மாய்ப்ப - காரணப்பொருளில் வருதலால் இறந்தகால விணையெச்சம்; இவ்வெச்சம் போன்றன என்னும் பலவின் பாற்படர்க்கை விணைமுற்றின் முதனிலையோடு முடிந்தது; மாய் - பகுதி, ப்-சந்தி, ப்-விரித்தல்விகாரம், அ-எச்சவிகுதி. ஆடூ, மகடூ என்றாலும் போலக் குரீஇயென நிற்றலால் இயற்கையளபெட்ட. (அ)

மேலோரைக் கீழோர் குறுகிக் குறைத்திட்ட

காலார் சோடற்ற கழற்கா விருங்கடல்

ஊனில் சுறபிறழ்வ போன்ற புனனுடன்

நேராரை யட்ட களத்து.

(அ-எ்.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், நேராரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களச்தில், மேலோரை-(குதிரைமுதலாயினவற்றின்) மேவிருந்தவரை, கீழோர்-கீழ்நின்ற காலாள்கள், குறுகி-சென்றுசார்ந்து, குறைத்திட்ட - துணி த்த, கால் ஆர் சோடு - காற்கிட்ட கவசத்தோடு, அற்ற - அறுபட்ட, கழல் கால்-வீரகண்ணடையனிந்த கால்கள், இரும் கடல்-பெரியகடலுள், ஊண் இல் - இரையில்லாத, சுறபிறழ்வ போன்ற-சுறுமீன்கள் பிறழ் தலையொத்தன, எ-று.

குறுகி என்னும் இறந்தகால விணையெச்சம் குறைத்திட்ட என்னும் இறந்தகாலப் பெயரெச்சத்தையும் அவ்வெச்சம் கால் என்னும்

பெயர்ச்சொல்லையுங் கொண்டன; குறுகு - பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ-வினையெச்சவிகுதி. குறை-பகுதி, து-சாரியை, தகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, இடு - பகுதிப்பொருள்விகுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, முதனிலை யெழுத்தாய்த் தோன்றினின்ற டகரம் இடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி, அ - எச்சவிகுதி. ஊன் - முதனிலைதிரிந்த தொழி லாகுபெயர். சூரு-சுறநற்று ஆகாரங் குறுகல். அதனே கொமேற்றச் சுறவு எனவும் வழங்கும். (க)

பல்கணை யெவ்வாயும் பாய்தலிற் செல்கலா

தொல்கி யுயங்குங் களிரெல்லாம் - தொல்கிறப்பிற்
செவ்வலங் குன்றம்போற் ரேன்றும் புன்னடன்
தெவ்வரை யட்ட களத்து.

(இ-எ.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், தெவ்வரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், பல் கணை-பல அம்புகளும், எ வாயும் - எவ்வறுப்பிலும், பாய்தலின் - பாய்தலால், செல்கலாது-செல்லமாட்டாது, ஒல்கி-தளர்ந்து, உயங்கும்-வருந்தும், களிறு எல்லாம் - யானைகளெல்லாம், தொல் சிறப்பின் - தொன்றுதொட்டுவருஞ்சிறப்பினையுடைய, செவ்வல் குன்றம்போல-மேருமலைபோல, தோன்றும் - தோன்றாநிந்தும், எ று.

செல்கலாது என்னும் திர்மறைவினையெச்சம் ஒல்கி என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சத்தையும் அவ்வெச்சம் உயங்கும் என்னும் நிகழ்காலப்பெயரோச்சத்தையுங் கொண்டன; செல் - பகுதி, கு - அல் இரண்டும் சாரியைகள், உகரக்கேடு சந்தி, ஆ எதிர்மறை விகுதி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, து-சாரியை, உகரக்கேடு சந்தி, உ-எச்சவிகுதி. உயங்கு-பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, உம் - எச்சவிகுதி. செவ்வல் - பண்புப் பெயர்; செம்மை-பகுதி, ஈறுகெடுதலும் மகரம் வகரமெய்யாகத் திரி தலும் வகரத்தோற்றமும் சந்தி; அல் - பண்புப்பெயர் விகுதி. இன் உருபு ஏதுப்பொருட்டு. (கா)

கழுமிய ஞாட்பினுன் மைந்திகந்தா ரிட்ட

வொழிமுரச மொண்குருதி யாடித் - தொழின்மடிந்து
கண்காணு யானை யுதைப்ப விழுமென
மங்குன் மழையி னதிரு மதிராப்போர்ச்
செங்கண்மா லட்ட களத்து.

(இ-ள்) போர் - போரில், அதிரா - கலங்குதலில்லாத, செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத் தில், கழுமிய-நெருங்கிய, ஞாட்பினுன் - போரில், மைந்து இகந்தார் - வலியிழந்தவர்கள், இட்ட-போகவிட்ட, ஒழி முரசம் - ஒழிந்தமுரசம், ஒன் குருதி-ஒன்னியவுதிரத்தில், ஆடி-படிந்து, தொழில் மடிந்து- (தம்) தொழிலைத் தவிர்ந்து, கண் காணு - (ஆயுதங்களா லாறுபட்டு) கட்டுல ணிழந்த, யானை உதைப்ப - யானைகளுதைத்தலால், இழும் என - இழு மென்முழங்கும், மங்குல் மழையின் - மேகம்போல, அதிரும் - முழு நகாநிற்கும், எ-று.

ஆடி என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் உதைப்ப என்னும் வினைபெச்சத்தையும், அவ்வெச்சம் அதிரும் என்னும் பிறவினைமுதல் வினையையுங்கொண்டன. கழுமிய-இறந்தகாலப்பெரச்சம்; கழுமு-பகுதி, இன் - இறந்தகாலவிடைநிலை, இறுதியின் னகரம் கணடக் குறை, உகரக்கேடும் யகரத்தோற்றமும் சந்தி, அ-பெயரெச்சவிகுதி. உதைப்ப - காரணப்பொருள்மேல் விற்றலால் இறந்தகாலத்தில் வந்த வினையெச்சம். இகந்தார் - இறந்தகாலவினையாலணையும் பெயர்; இக-பகுதி, ந் சந்தி, த-இறந்தகாலவிடைநிலை; ஆர்-விகுதி. மங்குல் மழை-ஒரு பொருண்மேல்வந்த பன்மொழியாதலால் சொல்லின்பங் தோன்ற வினர ஓர் மரபுவழு உழைத்தி. இன்சருபு ஒப்புப்பொருட்டு. (கக)

ஓவாக் கணைபாய வொல்கி பெழில்வேழங்
தீவாய்க் குருதி யிழிதலாற் செங்கலைப்

பூவலங் குன்றம் புயற்கேற்ற போன்றனவே
காவிரி நாடன் கடாய்க் கடிதாகக்
கூடாரை யட்ட களத்து.

(இ - ள்.) காவிரி நாடன் - காவிரிநாட்டையுடைய செங்கட் சோழன், கடாய் - முயன்று, கடிது ஆக - விரைந்து, கூடாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், ஒவா - இடை விடாமல், கணை பாய-அம்புகள் தைக்க, எழில் வேழம்-தோற்றத்தை யுடைய யானைகள், ஒல்கி - தளர்ந்து, தீவாய் - தீநிறம்பொருங்கிய, குருதி இழிதலால் - உதிர்த்தை மொழுக்குதலால், பூவலம் - பூமியின் கண் னுங்ள, செம் தலை - செங்கிறமூள் சிகரத்தையுடைய, குன்றம்-செம்மண்மலைகள், புயற்கு ஏற்ற போன்றன - மழைக்கு எதிர்ந்தன ஒத்தன, எ-று.

செம்மண் மலையிற் பெய்தமழை செங்கீராக ஓடும் ஆதலால் உதிரம் ஒழுகவிடும் யானைகள் அம்மலைகளை மொக்கும் என்றார். ஒவா என்னும் எதிர்மறைவினையெச்சம் பாய என்னும் வினையெச்சத் தையும் அவ்வெச்சம் ஒல்கியென்னுங் காரியப்பொருட்டாய்வின்ற எச்சத்தையுங் கொண்டன; ஒவு - பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, ஆ - எதிர் மறைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, எச்சவிகுதி தொகுத்தல். பாய-காரணப்பொருள்மேல் நிற்றலால் இறந்தகாலத்தில் வந்தது. இழிதல்-முதனிலைதிரியாத வந்த பிறவினைத் தொழிற்பெயர். கடாஅய் - இவ் வழிரளப்பை இசைகெட்டவழி வந்தது; கடவு - பகுதி, ஈறு கெடு தல் சந்தி, ஈற்றகரம் ஆகாரமாகநீல் விகாரம், ய் - இறந்தகால வினை யெச்சவிகுதி.

(கு)

நிரைக்குர் நீளொஃகம் நீட்டி வயவர்
வரைபுரை யானைக் கைநூறு - வரைமேல்

உருமெறி பாம்பிற் புரஞ்சு செருமொய்ம்பிற்
சேனப்பொரு தட்ட களத்து.

(இ-எ்.) செரு மொய்ம்பின் - போர்வவிமையையுடைய, சேய்-
செங்கட்சோழன், பொருது அட்ட-போர்செய்து கொன்ற, களத்து -
போர்க்களத்தில், நிரை கதிர் - நிரைத்த வொளியினையுடைய, நீள்
எஃகாம் - நீண்ட வாளை, நீட்டி - பின்னேவாங்கி, வயவர் - வீரர்கள்,
வரை புரா-மலைப்பையொச்த, யானை கை-யானைகளது கைகளை, நூறு
துண்டுபடுத்த, வரைமேல் - யானையின் மேல், உரும்ஏறி - இடிவிழுங்க,
பாம்பின் - பாம்பைப்போல, புரஞ்சு - புரளாநிற்கும், எறு.

நீட்டி: பிறவினை வினையெச்சம் ஆதலால் பின்வாங்கி எனப் பொ
ருள் கொண்டது; இங்வெச்சம் நூறு என்னும் நிகழ்கால வினையெச்
சத்தையும் அங்வெச்சம் புரஞ்சு என்னும் பிறவினைமுதல்வினையாய்
நின்ற பெயரெச்சத்தையுங் கொண்டன; நீள் - பகுதி, ஒ - பிறவினை
விகுதி, எகரம் டகரமாகத் திரிதல் சந்தி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, உக
ரக்கேடு சந்தி, இ - எச்சவிகுதி. நூறு: நூறு பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி,
அ-ஏச்சவிகுதி. பொருது - இறந்தகாலவினையெச்சம்; பொரு-பகுதி,
த-இறந்தகாலவிடைநிலை, ஒ - எச்சவிகுதி. வயவர்: வயம்-பகுதி, ஈறு
கெடுதலும் வகரத்தோற்றமும் சந்தி, அர் பல்பால் விகுதி. வரை -
பலவளத்தையுங் கொள்ளுதலுடையது எனப் பொருள்படுதலால்
முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர். சேனப் - இசைகேட்ட வழிவந்த உயிராளபெடை.

கவளங்கொள் யானையின் கைதுணிக்கப் பட்டுப்
பவளஞ்சு சொரிதரு பைபோற் - றிவலொளிய
வொண்செங்கு குருதி யுமிழும் புன்னுடன்
கொங்கரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) புனல் நாடன் - நீர்வாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், கொங்கரை - கொங்குநாட்டரசரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க் களத்தில், கவளம் கொள் - கவளத்தைக்கொள்ளும், யானை கை-யானை கள் (தம்) துதிக்கைகள், துணிக்கப்பட்டு - துண்டுபடுத்தப்பட்டு, பவளம் சொரிதரு - பவளத்தைச் சொரியானின்ற, பைபோல் - பையைப் போல, திவள் ஒளிய - விளங்கும் ஒளியையுடைய, ஒள் - ஒள்ளிய, செம் குருதி - செவந்த உதிர்த்தை, உழிமூாநிற்கும், எ-று.

இன்-வேண்டாவழிச்சாரியை. கை என்னும் வினைமுதலின் பயனிலையாய்வின்ற துணிக்கப்பட்டு என்னும் செயப்பாட்டுவினை யிறந்த கால வினையெச்சத்தின் தம்மினுகிய தொழில் உழிமூாநிற்கும் என்னும் பெயரெச்சத்தையும் அவ்வெச்சச் சம் எல்லைப்பொருட்டாகிய நாடன் என்னுங் குறிப்புவினைமுற்றின் முதனிலையையுங்கொண்டன. துணிக்கப்பட்டு: துணி-பகுதி, கு-அ-இரண்டுஞ் சாரியைகள்; சகரத்தோற்ற மும் உகங்கேடும் சந்தி, படு-செயப்பாட்டுவினைவிகுதி, பகரத்தோற்றம் சந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, முதனிலை எழுத்தாய்த் தோன்றி நின்ற டகரம் இடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி, உ- ஏச்சவிகுதி. போல்-அகரவீறு தொகுத்தல்.

(கஷ)

கொல்யானை பாயக் குடைமுருக்கி யெவ்வாயும்
புக்கவா யெல்லாம் பிணம்பிறங்கத் - தச்சன்
வினைபடு பள்ளியிற் ரேஞ்சுமே செங்கட
சினமால் பொருத களத்து.

(இ-எ்.) சினம் - கோபத்தையுடைய, செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், பொருத களத்து - போர்க்கெய்த போர்க்களத்தில், எ வாயும்- எவ்விடத்தும், குடை முருக்கி - குடைகளையழித்து, கொல் யானை - கொல்லும் யானைகள், பாய - பாய்தலால், புக்க வாய் எல்லாம் (அவ்யானைகள்) புகுஞ்ச இடமெல்லாம், பிணம் பிறங்க-பிணங்கள் விளங்க,

தச்சன் - தச்சனால், வினைபடு-வினைசெய்யப்பட்ட, பள்ளியில் தோன்றும் - இடங்கள்போலத் தோன்றுவதற்கும், எ-று.

பாய் - இவ்வினையெச்சம் காரணப்பொருளில் வருதலால் இறந்த காலத்தின்மேல்நின்றது. பிறங்க: பிறங்கு - பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ-எச்சவிகுதி. முருக்கி-இறந்தகால வினையெச்சம்; முருக்கு-பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ-எச்சவிகுதி, இவ்வெச்சம் பாய என்னும் வினையெச்சத்தின் முதனிலையோடு முடிந்தது. தச்சன் - பண்புபற்றி வந்த காரணப்பெயர்; தச்ச-பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அன்-விகுதி. (கடு)

பரும வினமாக் கடவித் தெரிமறவர்
ஊக்கி யெடுத்த வரவத்தினார்ப் பஞ்சாக்
குஞ்சரக் கும்பத்துப் பாய்வன குன்றிவரும்
வேங்கை யிரும்புவி போன்ற புன்னடன்
வேந்தரை யட்ட களத்து.

(இ-ஓ.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், வேந்தரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், பருமம்-கல்லைனையையுடைய, இனம் மா-திரண்ட குதிரைகள், தெரிமறவர் - ஆராய்ந்தவீரால், கடவி - நடத்தப்பட்டு, ஊக்கி எடுத்த-வீரா வேங்கொண்டு (போரின்கண்) எடுத்த, அரவத்தின் ஆர்ப்பு-(தமது) ஆரவாரத்தை, அஞ்சா-அஞ்சாத, குஞ்சரம்-மானையினது, கும்பத்து - மத்தகத்தில், பாய்வன - பாயாநின்றன (அப் பாய்த்துள்), குன்று இவரும் - மலையின்கட்ட பாய்கின்ற, வேங்கை இரும்புவி - வேங்கைப் பெரும்புவியின் (பாய்த்தளை), போன்ற - ஒத்தன, எ-று.

கடவி என்னும் படுவிகுதி குன்றிய இறந்தகாலச் செய்ப்பாட்டு வினையெச்சம் பாய்வன என்னும் வினைமுற்றின் முதனிலையையும், அவ்வினைமுற்றினின்ற பிரிந்த தொழிற்பெயர் வினைமுதலாய்ப் போ

ன் ற என்னும் வினைமுற்றுப் பயணிலையையுங் சொன்டன; கடவு-
பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ-இறந்தகால வினையெச்சவிகுதி. (கச)

ஆர்ப்பெழுந்த ஞாட்பினு ளாளா ளதிர்த்தோடித்
தாக்கி யெறிதர வீழ்தரு மொண்குருதி
கார்த்திகைச் சாற்றிற் கழிவிளக்கைப் போன்றனவே
போர்க்கொடித் தானைப் பொருபுன ணீர்நாடன்
ஆர்த்தம ரட்ட களத்து.

(இ-எ்.) போர் - போரில் (வல்ல), கொடி தானை - கொடிப்
பட்டையையும், பொரு - (கறையொடி) மோதும், புனல் ணீர் நாடன் -
காவிரி ணீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், ஆர்த்து - கொக்கரித்து,
அமர் - போரில், அட்ட- (பகைவரைக) கொன்ற, களத்து - களத்தில்,
ஆர்ப்பு எழுந்த - ஆரவாரமிகுந்த, ஞாட்பினுள் - போரில், ஆள் ஆள்-
ஆளும் ஆளும், எதிர்த்து ஒடி-எதிர்சென்றேடி, தாக்கி - பொருது,
எறிதர- (ஆயுதங்களை) வீசுதலால், வீழ்தரும் - சொரியானின்ற, ஒன்
குருதி-ஒன்ளியவுதிரம், கார்த்திகை சாஹ இல் - கார்த்திகைவிழாவில்,
கழி விளக்கை - மிக்கவிளக்கினை, போன்றன-ஒத்தன, எ-று.

தாக்கி-இறந்தகால வினையெச்சம் ; தாக்கு- பகுதி, உகரக்கேடு
சந்தி, இ-எச்சவிகுதி. எறிதர-காரணப்பொருளில் வருதலால் இறந்த
கால வினையெச்சம். எறிதரு; பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ-எச்சவிகுதி,
எறிதரு ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஆர்த்து-இறந்தகால வினையெச்சம் ;
ஆர்-பகுதி, த-சந்தி, த-இறந்தகாலவிடைநிலை, உ-எச்சவிகுதி. (கங)

நளிந்த கடலுட் டிமிறிரை போலெங்கும்
வினிந்தார் பினங்குருதி யீர்க்கும் - தெரிந்து
தடற்றிடங் கொள்வாட் டனையவிழுந் தார்ச்சேய்
உடற்றியா ரட்ட களத்து.

(இ-எ.) தெளிந்து விளங்கி, தடறு-உறையினது, இடம் கொள்-இடத்துலடங்கும், வாள் - வாளையும், தனை அவிழும் - கட்டவிழ்ந்த, தார் - மாலையையுமைடைய, சேய் - இளமைப்பருவத்தையுடைய செங் கட்சோழன், உடற்றியார் - (தன்னைக்) கோபிக்கச் செய்தவரை, அட்ட - கொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், நளிந்த - அகன்ற, கடலுள் - கடலில், திமில் - தோணியையும், திரை - அலையையும், போல்-போல, எங்கும் விளிந்தார் - எவ்விடத்தும் பட்டவருடைய, பினம் - பினக்குப்பையை, குருதி ஈர்க்கும்-உதிரவன்னம் இழாநிற்கும், ஏ-று.

நளிந்த-உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; நளி - பகுதி, ந் - சந்தி, த் - இறந்தகாலவிடைநிலை, அ - எச்சவிகுதி. திரை-விணைமுதற்பொருளில்வந்த இகரா விகுதியோடு புணர்ந்து குன்றிய தொழிற்பெயர்; செய்ப்படுபொருளில் வந்ததெனினும் அமையும். விளிந்தார் - இறந்தகால விணையாலவிணையும் பெயர்; விளி - பகுதி, ந்-சந்தி, த் - இறந்தகாலவிடைநிலை, ஆர் - விகுதி. ஈர்க்கும் - செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு விணைமுற்று; ஈர் - பகுதி, கு - காரியை, ககரத் தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, உம் - முற்றுவிகுதி. தடற்றிடம் - ஒற்றுமைக்கிழமைப்பொருளில் வந்த ஆரூம்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். உடற்றியார் - இறந்தகாலப் பிறவிணை விணையாலவிணையும்பெயர்; உடல் - பகுதி, லகரம் ரகரமாகத்திரிதல் சந்தி, று - பிறவிணைவிகுதி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, இன் - இறந்தகாலவிடைநிலை, ஈற்று ஞகரம் கடைக்குறை, பகுதியீற் றுகரக்கேடும் யகரத்தோற்றமும் சந்தி, ஆர்-விகுதி. (கஅ)

இடைமருப்பின் விட்டெறிந்த வெஃகக்கான் மூழ்கிக் கடைமணி காண்வரத் தோற்றி - நடைமெலிந்து முக்கோட்ட போன்றகளி றெல்லா நீர்நாடன் புக்கம் ரட்ட களத்து.

(இ - ள்.) நீர் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், அமர் புக்கு-போரிற்புகுந்து, அட்ட களத்து - (பகைவரைக்) கொன்ற போர்க்களத்தில், மருப்பின் இடை - (யானைகளின்) கொம்பினாலே, விட்டு எறிந்த எஃகம் - விட்டெறிந்தவேலின், கால்மூழ்கி - காம்பு குளித்தலால், கடைமணி - (அவ்வேலின்) கடைமணி, காண்வர-விளங்க, களிறு எல்லாம் - யானைகளெல்லாம், தோற்றி - தோன்றி, நடை மெலிந்து-நடைதளர்ந்து, முக்கோட்டபோன்ற - மூன்றுகொம்பு களையுடைய யானைகளை யொத்தன, எ-று.

மூழ்கி - காரணப்பொருளில்வந்த இறந்தால வினையெச்சம். கடைமணி-உருபும்பயனும் உடன்றெருக்க மூம்வேற்றுமைத் தொகை நிலைத்தொடர். தோற்றி - தன்வினை வினையெச்சம்; தோன்று-பகுதி, னகரம் றகரமாதல் வலித்தல் விகாரம், உகரக்கேடு சந்தி, இ-எச்ச விகுதி. முக்கோட்ட - சினையடியாகப்பிறந்த பலவின்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினையாலைணும்பெயர்; முக்கோடு - பகுதி, டகரத்தோற்ற மும் உகரக்கேடுஞ்சந்தி, அ-விகுதி; முக்கோடு-ஒருசொன்னீர்மைத்து.

இருசிறக ரீர்க்குப் பரப்பி யெருவை விலை
குருதி பிணங்கவருந் தோற்றம் ஸ்ரீவிலாச்
சீர்முழாப் பண்ணமைப்பான் போன்ற புனரைடன்
நேராரை யட்ட களத்து.

(இ - ள்.) புனல்நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், நேராரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், ஏருவை - கழுகுகள், இரு சிறகர் - இரண்டு சிறகின்கண்ணுமூள்ள, ஈர்க்கு பரப்பி - ஈர்க்குகளைப் பரப்பி, குருதி - உதிரத்தோடு, பிணம் கவரும் - பிணங்களைக் கொள்ளொள்ளும், தோற்றம்-காட்சி, திறவு இலா - கலக்கமில்லாத, சீர் - ஒசையையுடைய, முழா - முழவினை, பண் அமைப்பான் - பண்ணமைப்பவினை, போன்ற - ஒத்தன, எ-று.

சிறகு சிறகர் இறுதிசிலைப்போவி. தோற்றம் - தொழிற்பொயர்; தோன்று-பகுதி, மெல்லெழுத்து வல்லெழுத்தாதல் விகாரம், உகரக் கேடு சந்தி, அம் - தொழிற்பொயர் விகுதி. மூஷா : மூஷு என உகரச் சாரியை பெற்றும் வரும். (எ.ஏ.)

இலைனவே லெழின்மருமத் திங்கப் புண்கூர்ந்து
கணையலைக் கொல்கிய யானை - துணையிலவாய்த்
தொல்வலி யாற்றித் துளங்கினவாய் மெல்ல
நிலங்கால் கவரு மலைபோன்ற செங்கட
சினமால் பொருத களத்து.

(இ-எ.ஏ.) சினம் - கோபத்தையுடைய, செங்கண்மால் - செங்கட் சோழன், பொருத களத்து-போர்செய்த போர்க்களத்தில், இலைனவேல்- இலைனத்தேவெல்கள், ஏழில் மருமத்து-அழகியமர்பில், இங்கோ அழுந்துத லால், புண் கூர்ந்து - புண்மிகுந்து. கணை அலைக்கு - அம்பினைலைப்புக ளால், ஒல்கிய யானை - தளர்ந்த யானைகள், துணை இலவாய் - (தம் மேற் கொண்ட) துணைவரையிலவாய், தொல் வலி - பண்டைவலியினின் று, ஆற்றி - நீங்கி, துளங்கினஆய் - நடுங்கி, மெல்ல - மெல்ல, நிலம் - நிலத்தை, கால்கவரும் - காலாலே யகப்படுக்கும், மலைபோன்ற - மலையையொத்தன, எ-று.

இங்க - காரணப்பொருளில் வருதலால் இறந்தகாலத்தின்மேல் நின்ற வினையெச்சம்; இங்கு-பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அ-ஏச்சவிகுதி, இது திசைச்சொல்லடியாக வந்தது. அலை - முதனிலைத் தொழிற்பொயர். கு-உருபுமயக்கம். துணை - பண்பாகுபொயர். தொல்வலியாற்றி - நீக்கப்பொருளில்வந்த ஜிஞ்சாம் வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். ()

இருகிலஞ் சேர்ந்த குடைக்கீழ் வரி நுதல்
ஆடியல் யானைத் தடக்கை பொளிறவாள்
ஓடா மறவர் துணிப்பத் துணிந்தவை

கோடுகொ வொண்மதியை நக்கும்பாம் பொக்குமே
பாடா ரிடிமுரசிற் பாய்புன நீர்நாடன்
கூடாரை யட்ட களத்து.

(இ-எ.) பாடு ஆர் - ஒவினிறைந்த, இடி - இடிபோன்ற, முரசின்-
முரசினையுடைய, பாய்புனல் நீர்நாடன் - பாய்ந்து செல்லுங் காவிலினீர்
நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், கூடாரை - பகைவரை, அட்ட கள
த்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், ஒளிறு வாள்-விளங்கும் வாளையேங்
திய, ஓடா மறவர் - புறங்கொடாத வீரர்கள், துணிப்ப - துண்டுபடு
த்த, துணிந்தலை-துண்டுபட்டனவாகி, இரு நிலம் - பெரியனிலத்தில்,
சேந்த - விழுந்துகிடந்த, குடை கீழ் - குடையின்கீழ் (கிடந்த), வரி
நுதல் - வரிபொருந்திய நெற்றியையுடைய, ஆடு இயல் - வெற்றிசேர்
ந்த, யானை தடம் கை - யானையினது நீண்டகைகள், கோடு கொள் -
கலைநிறைந்த, ஒள் மதியை - ஒள்ளிய சந்திரனை, நக்கும் - தீண்டும்,
பாம்பு ஒக்கும் - பாம்பினொக்கும், எ-று.

துணிந்தலை என்னும் வினைமூற்று ஏச்சமாய் இசையெச்சமாய்
நின்ற கிடந்த என்னும் பெயரெச்சத்தையும், அவ்வெச்சம் கை என்னும்
பெயரையுங் கொண்டன. முரசின் நீர்நாடன் எனக்கொண்டு இரண்
டாமுருபும்பயனுஞ்சொக்க தழாநிலைத்தொடர் என்க. பாய்புனல் -
இடைப்பிறவரல். ஒக்கும் - உவமவுருபிடைச்சொல்லடியாகப் பிறந்த
செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு வினைமூற்று; ஒ - பகுதி, கு - சாரியை,
கூத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, உம் - முற்றவிகுதி. (22)

எற்றி வயவ ரெறிய நுதல்பிளாந்து
நெய்த்தோர்ப் புனலு ணிவந்த கனிற்றுடப்பு
செக்கர்கொள் வானிற் கருங்கொண்மூப் போன்றவே
கொற்ற வேற்றரூபைக் கொடித்தின்டேர்ச் செம்பியன்
சேற்றுரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) கொற்றம் - வெற்றியையுடைய, வேல்-வேலையேங்கிய, தானை-சேனையையும், கொடி திண்டேர்-கொடிகட்டிய வலியதேரையுமுடைய, செம்பியன் - செங்கட்சோழன், செற்றுரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், வயவர் எற்றி எறிய-வீரர்கள் எடுத்து எறிதலால், நுதல் பிளாந்து - நெற்றிபிளாந்து, நெய்த் தோர் புனரூள் - உதிரைரூள், நிவந்த-மூழ்கியைமுந்த, களிறு உடம்பு - யானையினது உடல், செக்கர்கொள்வானில் - செக்கர்வானத்தில், கருகொண்மூ - கரியமேகத்தை, போன்ற - ஒத்தன, எ-று.

களிற்றுடம்பு - எழுஷாய், போன்ற பயனிலை. எற்றி - இறந்தகால வினையெச்சம்; எற்று-பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ-எச்சவிகுதி. நிவந்த-இறந்தகாலவினையெச்சம்; நிவ-பகுதி, ந் - சந்தி, த் - இறந்தகாலவிடை நிலை, அ - எச்சவிகுதி. செக்கர்: செ - பகுதி, கு - சாரியை, ககரத் தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, அர் - பகுதிப்பொருள் விகுதி; இது செம்மையென்னும் பண்பின்மேல் நின்றது. செற்றூர் - இறந்தகால வினையால்லையும் பெயர்; செறு - பகுதி, முதனிலையைமுத்தாய்த் தோன்றினின்ற ரகரம் இறந்தகாலவிடைநிலை, உகரக்கேடு சந்தி, ஆர் - பலர்பால் விகுதி. களிற்றுடம்பு - ஒற்றுமைக்கிழமைப் பொருளில் வந்த ஆரூம்வேற்றுமைத் தொகைவிலைத்தொடர். (உட)

திண்டோண் மறவ ரெறியத் திசைதோறும்
பைந்தலை பாரிற் புரள்பவை - நன்கெளைத்துமாம்
பெண்ணையாங் தோட்டம் பெருவளி புக்கற்றே
கண்ணூர் கபழ்தெரியற் காவிரிநீர் நாடன்
நண்ணூரையட்ட களத்து.

(இ-எ்.) கண் ஆர் - கண்ணூக்கு நிறைந்த (காட்சியையுடைய), கமழ் தெரியல் - வாசனை வீசும் மாலையை (அணிந்த), காவிரிநீர் நாடன் - காவிரிநீர் நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், நண்ணூரை-பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், திண்டோள் -

வலியுதோளையுடைய, மறவர் - வீரர்கள், எறிய - ஏறிதலால், திசை தொறும் - திசைகள்தொறும், பாரில் - பூமியில், புரள்பவை - புரளும், பைஞ்சலை - பசியதலைகள், நன்கு எனைத்தும் - மிகவும், பெண்ணை தோட்டம் - பணங்காட்டில், பெரு வளி - பெருங்காற்று, புக்கது அற்று - புக்கசெயலையொத்தன, எ - ரு.

மறவர்-காரணப்பெயர்; மறம்-பகுதி, மகரக்கேடும் வகரத்தோற்ற மும் சந்தி, அர்-பலர்பால் விகுதி. பார் - முதனிலைத்தொழிலாகுபெயர்; பரா - பகுதி, முதனீருதலும் அகரங்தொகுதலும் விகாரம். விழுதுக்கு வீழ் என நிற்றலும் காண்க. வளி - வண்மையைத் தருதலையுடையது என்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் காரணப்பெயர்; வண்மை - பகுதி, ஈறுகெடுதல் சந்தி, இ - உடையதென்னும் பொருளில் வந்த விகுதி. புரள்பவையென்னும் பலவின்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று, பெயரெச் சத்தின்மேல்நின்றது. அம் - சாரியை. பெண்ணைத்தோட்டம் - உரு மும்பயனுந்தொக்க இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர். இது யிகுதிபற்றி வந்தது. பசுமை: கருமைமேல் நின்றது. (உச)

மலைகலங்கப் பாயு மலைபோ னிலைகொள்ளாக்
குஞ்சரம் பாயக் கொடியெழுந்து - பெரங்குபு
வானந் துடைப்பன போன்ற புனரைடன்
மேவாரை யட்ட களத்து.

(இ - ள்.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், மேவாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்கனத்தில், மலை கலங்க - மலைகள் கலங்க, பாயும் - பாயானின்ற, மலைபோல் - (வேறு) மலைகள்போல, னிலைகொள்ளா - னிலைகொண்டு, குஞ்சரம் பாய - (பகைவர் யானைகள் கலங்க) யானைகள் பாய்தலால், கொடி எழுந்து-(அவற்றின்) கொடிகள் மேலெழுந்து, பொங்குபு-விளங்கி(துவள்தல்), வானம் - வானத்தில் (உள்ளதுகளை), துடைப்பன போன்ற துடைக்குஞ்செயலையொத்தன, எ - ரு.

மலை: பலவளங்களையும் தரித்தலுடையது என்னும் பொருள்மேல் நிற்றலால் முதனிலைத் தொழிலாகுபெயர். மலைதல் - சூடுதல். கொள்ளா, பொங்குபு - இறந்தகால வினையெச்சங்கள்; கொள் - பகுதி, ஸ் - சங்கி, ஆ-எச்சவிகுதி. பொங்கு - பகுதி, பு - எச்சவிகுதி, துவள்தல் - இசையெச்சம். (உடு)

எவ்வாயு மோடி வயவர் துணித்திட்ட
கைவாயிற் கொண்டெழுந்த செஞ்செவிப் புன்சேவல்
ஐவாய் வயநாகங் கவ்வி விசம்பிவரும்
செவ்வா யுவணத்திற் ரேண்றும் புன்னடன்
தெவ்வரை யட்ட களத்து.

(இ-ஸ்.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், தெவ்வரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், எ வாயும் ஓடி - எவ்விடத்தும் சென்று, வயவர் - வீரர்கள், துணித்திட்ட - துணித்த, கை - கைகளை, வாயில்-(தமது) வாயில், கொண்டு எழுந்த-(கவ்விக்கொண்டு) மேலெழுந்த, செம் செவி - செவங்த செவி களையுடைய, புல் சேவல்-புல்லிய பருங்கின் சேவல்கள், ஐ வாய் - ஐங்கு வாயையுடைய, வயம் நாகம் கவ்வி - வலியையுடைய பாம்பைக்கவ்வி, விசம்பு இவரும் - ஆகாயத்திற் பறந்துசெல்லும், செ வாய் - செவங்த வாயையுடைய, உவணத்தில்-கருடனைப்போல, தோன்றும்-தோன்று நிற்கும், எ - று.

இல் உருபு இரண்டனாள் முன்னது இடப்பொருட்டு, பின்னது ஒப்புப்பொருட்டு. வயவர் - காரணப்பெயர்; வயம் - பகுதி, மகரக் கேடும் வகரத்தோற்றமுங் சங்கி, அர்-பலர்பால்-விகுதி. கவ்வி - இறந்தகால வினையெச்சம்; கவ் - பகுதி, வ் - சங்கி, இ-எச்சவிகுதி. இவரும்-எதிர்காலப் பெயரெச்சம்; இவர் - பகுதி, உம் - எச்சவிகுதி. உம்மை: முற்று.

(உசு)

செஞ்சேற்றுட் செல்யானை சிறி மிதித்தலால்
ஒண்செங் குருதிக் டொக்கின்டி நின்றவை
பூநீர் வியன்ற மிடாப்போன்ற புன்னடன்
மேவாரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன்,
மேவாரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில்
செம் சேறுள்-(உதிரத்தாற் சேறுபட்ட) செஞ்சேற்றில், செல்யானை-
செல்லுகின்ற யானைகள், சிறி மிதித்தலால் - கோபித்து மிதித்தலால்
(குழிந்த இடங்களில்), தொக்கு ஈண்டி - தொக்கு செருங்கி, நின்ற
வை - நின்ற, ஒன் - ஒன்ஸிய, செம் குருதிகள் - செவந்தவுதிரங்கள்,
பூ வியன்ற-செவந்த பூக்களையாக்கிய, நீர்மிடா-நீர்மிடாவை, போன்ற-
ஒத்தன, எ - று.

குழிந்த இடம் - இசையெச்சம். நின்றவை என்னும் பலவின்
பாற்படர்க்கை இறங்கால விணைமுற்றுக்கொண்டு முடிந்த குருதி
என்னும் பொருட்பெயர்ச்சொல் அதன் பயனிலைபாய் நில்லாது
போன்ற என்பதற்கு விணைமுதலாய் நிற்றலால் இது பெயரெச்சப்
பொருள்மேல்நின்றது. வியன்ற - இறக்காலப்பெயரெச்சம்; வியல்-
பகுதி, லகரம் னகரமாகத் திரிதல் சந்தி, ற்-இடைநிலை, அ-விகுதி. ()

ஓடா மறவ ருருத்துமதஞ் செருக்கிப்
பிடுடை வாளார் பிறங்கிய ஞாட்பினுள்
கேடகத்தோ டற்ற தடக்கைகள்கொண் டோடி.
இகலன்வாய்த் துற்றிய தோற்ற மயலார்க்குக்
கண்ணைடி காண்பாரிற் ரேஞ்றும் புன்னடன்-
நண்ணைரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன்,
நண்ணூரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில்

ஓடா மறவர் - புறங்கொடாத வீரர்கள், உருத்து - கோபித்து, மதம் செருக்கி - களிப்பால் மிகுந்து, பீடு உடை - பெருமையையுடைய, வாளார் - வாளேந்தினவராய், பிறக்கிய - போர்செய்த, ஞாட்பினுள் - போரில், கேடகத்தோடு அற்ற - கேடகத்தோடறுபட்ட, தடம் கை கள் - நீண்ட கைகளை, கொண்டு ஓடி - கொண்டுசென்று, இகவன் - ஒரிகள், வாய் துற்றிய - (தமது) வாயிற் கவ்விய, தோற்றம் - காட்சி, அயலார்க்கு - அயலில் நின்றவர்க்கு, கண்ணுடி காண்பாரில் - கண்ணுடி காட்டுவாரைப்போல, தோன்றும் - தோன்றுநிற்கும், எ-று.

உருத்து, செருக்கி - இறந்தகால வினையெச்சங்கள்; உரு - பகுதி, த் - சந்தி, த் - இறந்தகாலவிடைநிலை, உ - எச்சவிகுதி. செருக்கு - பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, இ - எச்சவிகுதி. வாளார் - பலர்பாற் படர்க் கைக் குறிப்புவினைமுற்று எச்சமாய்நின்றது; பிறக்கிய - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; பிறங்கு - பகுதி, உகரக்கேடு - சந்தி, இன் - இறந்தகால விடைநிலை, னகரமெய் கடைக்குறை, யகரடெய் சந்தி, அ - எச்ச விகுதி. துற்றிய - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; துற்று - பகுதி, உகரக் கேடு சந்தி, இன் - இறந்தகாலவிடைநிலை, னகரம் கடைக்குறை, பகாத்தோற்றம் சந்தி, அ - பெயரெச்சவிகுதி. காண்பார் - முதனிலை திரியாது வந்த பிறவினைவினையாலைனையும் பெயர். இல் - ஒப்புப் பொருட்டு.

கடகாவிற் காற்றுற் றெறிய வெடிப்பட்டு

வீற்று வீற்றேடு மயிலினம்போல் - நாற்றிசையும்

கேளி ரிழுந்தா ரலறுபவே செங்கட

சினமால் பொருத களத்து.

(இ-எ்.) சினம் - கோபத்தையுடைய, மால் - செங்கட்சோழன், பொருத் களத்து - போர்செய்த போர்க்களத்தில், கடி காவில்-(இருள்) மிகுந்த சோலையில், காற்று உற்று ஏறிய - காற்று அதிகரித்து வீசத வால், வெடிப்பட்டு-அஞ்சி, வீற்று வீற்று ஓடும்-இனம் இனமாக ஓடும்,

மயில் இனம்போல் - மயிற்கூட்டம்போல், நால் திசையும் - நான்கு திசையிலும், கேளிர் இழந்தார்-கொழுஷரையிழந்த பெண்கள், அலறுப-அலரூநிற்பர், எ-று.

கேளிர் - காரணப்பெயர்; கேள் - பகுதி, இர் - பலர்பால் விகுதி. அலறுப - பலர்பாற்படர்க்கை வினைமுற்று. (உக)

மடங்க வெறிந்து மலையுருட்டு நீர்போல்
தடங்கொண்ட வொண்குருதி கொல்களி றீர்க்கும்
மடங்கன் மற்மொய்ம்பிற் செங்கட் சினமால்
அடங்காரையட்ட களத்து.

(இ - எ்.) மடங்கு அல் - மடங்குதல்லாத, மறம் - வலிய, மொய்ம்பின் - மார்பினையுட், செம் கண் - செவந்த கண்ணினையும், சினம்-கோபத்தையுமடைய, மால் - செங்கட்சோழன், அடங்காரை-பனைவரை, அட்ட களத்து - கொன்றபோர்க்களத்தில், மலை மடங்க எறிந்து - மலைகள் மறிய எறிந்து, உருட்டும் நீர்போல் - (அம்மலைகளை) உருட்டுகின்ற வெள்ளத்தைப்போல, தடம் கொண்ட - பரந்த, ஒன்குருதி - ஒன்ளிய உதிரவெள்ளம், கொல் களிறு - கொல்லப்பட்ட யானைகளை, ஸர்க்கும் - இழுத்துச் செல்லாநிற்கும், எ - று.

மடங்கல்மறமொய்ம்பின் என்பதற்குச் சிங்கம்போலும் வீரரும் வலியுமடைய எனப் பொருள்கொள்ளினும் அமையும். உருட்டும் - பிறவினைப்பெயரெச்சம்; உருள் - பகுதி, டு - பிறவினை விகுதி, எகரம் டகரமாகத் திரிதல் சந்தி, அனைத்தும் ஒருபகுதி, உகரக்கேடு சந்தி; உம் - ஏச்சவிகுதி, ஸர்க்கும் - செய்யும் என்னும் பொதுவினைமுற்று, ஸர் - பகுதி, கு - சாரியை, ககரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, உம் - விகுதி. (ஙு)

ஓடா மறவ ரெறிய நுதல்பிளாந்த
கோடேந்து கொல்களிற்றுக் கும்பத் - தெழுவோடை

மின் னுக் கொடியின் மினிரும் புனாடன்
ஒன்றைய யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன்,
ஒன்றைய - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில்,
ஒடா மறவர் - புறங்கொடாத வீரர்கள், ஏறிய - (படைகளை) வழங்
குதலால், நுதல் பிளங்த - நெற்றிபிளங்த, கோடு எந்து - கொம்பினை
யேந்திய, கொல் களிறு - கொல்லும் மாணவினது, கும்பத்து - மத்த
கத்தில் (கட்டிய), எழில் ஒடை - அழகியபட்டம், மின் னு கொடியில்-
மின்னற்கொடிபோல, மினிரும் - விளங்காவிற்கும், ஏ - று.

நுதல் என்னும் வினைமுதலின் பயனிலையாய்வின்ற பிளங்த என்
னும் இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் குஞ்சரம் என்னும் பிறபெயர் கொண்ட
து. கும்பத்து ஒடை - ஏழாம்வேற்றுமைத் தொகைநிலைத்தொடர்.
எழில் - இடைப்பிறவரல். (உக)

மையின் மாமேனி நிலமென்னு நல்லவள்
செய்யது போர்த்தாள்போற் செவ்வந்தாள் - பொய்தீர்ந்த
பூந்தார் முரசிற் பொருபுன நீர்நாடன்
காய்ந்தாரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) பூதார் - பூமாலையினையும், முரசின் - வெற்றிமுரசினையும்
முடைய, பொய் தீர்ந்த-வறத்தவில்லாத, பொரு - (கரையொடு) மோ
தும், புனல் நீர்நாடன் - காவிரி நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன்,
காய்ந்தாரை - வருத்தும் பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்க
ளத்தில், மை இல் - குற்றமில்லாத, மா மேனி - அழகிய மேனியை
யுடைய, நிலம் என்னும் நல்லவள் - பூமி என்னுமாது, செய்யது - சிவ
ந்த போர்வையை, போர்த்தாள்போல் - போர்த்தவன்போல, செவ்வந்த
நாள் - செவந்தாள், ஏ - று.

போர்த்தாள் என்றதனால் இன்னது எனப் புலப்படுதலின் ‘செய்யது’ என்றார். செய்யது - குறிப்புவினையாலெண்ணும் பெயர்; செம்மைபகுதி, சுறு கெடுதலும் மகரமெய் திரிதலும் சந்தி, அகரஞ் சாரியை; து - ஒன்றன்பால் விகுதி. செவ்வந்தாள் : வகரமெய் விரித்தல் விகாரம்; செவ் - பகுதி. காய்ந்தார் - இறந்தகால வினையாலெண்ணும் பெயர்; காய் - பகுதி, ந் - சந்தி, த் - இறந்தகால இடைஞிலை, ஆர் - பலர்பால் விகுதி. (ந.2)

பொய்கை யுடைந்து புனஸ்பாய்ந்த வாயெல்லாம்
நெட்த விடைபிடை வாளை பிறழ்வனபோல்
ஜதிலங் கெங்கி னவிரொளிவா டாயினவே
கோய்சுவன் மாவிற் கொடி த்தின்டேர்ச் செம்பியன்
தெவ்வரை யட்ட களத்து.

(இ-எ.) கொய்-கத் திரித்த, சுவல் - புறமயிரையுடைய, மாவின்-குதிரையெண்ணும், கொடி - கொடிகட்டிய, திண் தேர் - வலிய தேரி னையமுடைய, செம்பியன் - செங்கட்சோழன். தெவ்வரை-பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், பொய்கை உடைந்து-பொய்கைக்கரை யுடைதலால், புனஸ் பாய்ந்த - (அதன்கண்ணுள்ள) நீர்ப்பாந்த, வாய் எல்லாம் - இடமெல்லாம், கெய்தல் - (மலர்ந்த) கெய்தற் பூக்களின், இடை இடை - நடுவே நடுவே, வாளை பிறழ்வனபோல் - வாளைமீன் பிறழ்தல்போல, ஜது இலங்கு - அழகிதாப் விளங்கானின்ற, எஃகின் - வேல்களோடு, அவர் ஒளி - விளங்கும் ஒளியையுடைய, வாள் தாயின - வாள் பரந்தன, எ - ரு.

ஜது - அஃநினை யொன்றன்பாற் படர்க்கைக் குறிப்புவினை முற்று எச்சமாய் இலங்கு என்னும் காலங்கரந்த பெயரெச்சங் கொண்டத; ஜி - பகுதி, து - ஒன்றன்பால் விகுதி. தாயின - அஃநினைப் பல வின்பாற் படர்க்கை இறந்தகால வினைமுற்று; தாவு - பகுதி, இன் -

இடைநிலை, வகரக்கேடும் யகரத்தோற்றமும் சந்தி, அ·பலவின்பால் விகுதி. (ஈடு)

இன்றிய ஞாட்பினு ளோற்றெழுந்த மைந்தர்
சுடரிலங் கெஃபு மெறியச்சோர்ந் துக்க
குடர்கொண்டு வாங்குங் குறுநரி கந்திற்
ரோட்ரோடு கோனுய்ப் புரையுமடர் பைம்பூட்
சேய்பொரு தட்ட களத்து.

(இ - ள்.) அடர் - தகட்டுவுடவாகிய, பைம்துண் - பகிய ஆபர ணத்தையணிந்த, சேய் - செங்கட்சோழன், பொருது அட்ட - போர் செய்துகொன்ற, களத்து - போர்க்களத்தில், இன்றிய ஞாட்பினுள் - தொடர்ந்து செருங்கிய போரில், ஏற்று எழுந்த - எதிர்த்தெழுந்த, மைந்தர்-வீரர்கள், சுடர் இலங்கு - ஒளி வினங்காளின்ற, எஃகம் ஏறிய- வேல்களை யெறிதலால், சோர்ந்து உக்க - சரிந்துசிந்திய (வீரர்களது), குடர்கொண்டு - குடர்களைக் கவ்விக்கொண்டு, வாங்கும் - இழுக்கும், குறு நரி - குறுநரிகள், கந்தில் - கட்டுத்தறியில் (கட்டப்பட்ட), தொட ரோடு - சங்கிலியோடு (நின்ற), கோனுய் புரையும் - கோனுய்களை யொக்கும், எ - று.

மைந்தர் - காரணப்பெயர்; மைந்து - பகுதி, உகரக்கேடு சந்தி, அர் - பலர்பால்விகுதி; மைந்து - வன்மை. இன்றிய - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; இன்றி - பகுதி, இன்-இடைநிலை, னகரம் கடைக்குறை, யகரமெய் சந்தி, அ - செச்சவிகுதி. குடல் - குடர் இறுதிநிலைப்போலி.

செவ்வரச் செண்ணி யரிமாடே னுடவ்வரை
யோல்கி யுருமிற் குடைந்தற்றுன் - மல்கிக்
கரைகொன் றிழிதறூங் காவிரி நாடன்
உரைசா னுடம்பிடி முழுக வரசோ
டரச்வா வீழ்ந்த களத்து.

(இ-எ்) செம்வரை - செம்மலையினது, சென்னி-உச்சியிலுள்ள, அரிமானேடு - சிங்கத்தோடு, அ வரை - அந்தமலை, ஒல்கி - தளர்ந்து, உருமிற்கு - இடியேற்றிற்கு, உடைந்தால் அற்று - அழிந்தாற்போல, மல்கி - மிகுந்து, கரை கொன்று - கரைகளையழித்து, இழிதரும் - செல்லும், காவிரி நாடன் - காவிரி நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், உரைசால் - புகழுமைந்த, உடம்பிடி மூழ்க-வேல்கள்குளிப்ப, களத்து - போர்க்களத்தில், அரசோடு - அரசரோடு, உவா - (பட்டம்பெற்ற) யானைகள், வீழ்ந்த - வீழ்ந்தன, எ-று.

மல்கி என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சம் கொன்று என்னும் இறந்தகாலவினையெச்சத்தையும், அவ்வெச்சம் இழிதரும் என்னும் பெயரெச்சத்தையும், அவ்வெச்சம் காவிரி என்னும் பெயரையும் கொண்டன. மல்கு-பகுதி, உரக்கேடு சந்தி, இ-எச்சவிகுதி; இழிதா-பகுதி, குறுகலும் ரகாவுகரம் விரிதலும் விகாரம். உடைந்தால்-தொகுத் தல் விகாரம்.

(நடு)

இஒ உவம ஊறுமின்றி யோத்ததே
 காவிரி நாடன் கழுமலங் கொண்டநாண்
 மாவுதைப்ப மாற்றூர் குடையெலாங் கீழ்மேலாய்
 ஆவுதை காளாம்பி போன்ற புன்னடன்
 மேவாரை யட்ட களத்து.

(இ-எ்.) காவிரி நாடன் - செங்கட்சோழன், கழுமலம் - கழுமல மென்னும் ஊரினை, கொண்ட நாள் - கைக்கொண்டநாளில், புனல் நாடன் - அச்செங்கட்சோழன், மேவாரை-பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், மா உதைப்ப - குதிரைகளுதைத்தலால், மாற்றூர் - பகைவர்களது, குடை எல்லாம் - குடைகளெல்லாம், கீழ் மேல் ஆய்-கீழ்மேலாகி, ஆ உதை-பசுக்களாலுதைத்தக்கப்பட்ட, காளாம்பி போன்ற - காளாம்பியையோத்தன, உவமன் - அவ்வுவமை, ஓ - சிறப்

புடைத்தாக, உற்பு இன்றி - மாறுபாடில்லாமல், ஒத்தது - பொருங்கி யது, எ-று.

இ - சிறப்புப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். உடை-செயப்பாட்டு வினைப்படுவிகுதி குன்றிய காலங்காங்க பெயரொச்சம். புனல்நாடன், உவமன் இவற்றின் முதலில் அகரச்சுட்டுத் தொகுத்தல். (ஏக)

அரசர் பினங்கான்ற நெய்தோர் முரசொடு
முத்துடைக் கோட்ட களிறீர்ப்ப - எத்திசையும்
பெளவும் புணரம்பி போன்ற புனாடன்
தெவ்வரை யட்ட களத்து.

(இ-எ.) புனல் நாடன் - நீர்நாட்டையிடைய செங்கட்சோழன், தெவ்வரை - பகைவரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், அரசர் பினம் - அரசாகிப பினங்கள், கான்ற - சிந்திய, கெங்த்தோர்- உதிரவெள்ளங்கள், எ திசையும் - எல்லாத் திசைகளினின்றும், முர சொடு - முரசினேடு, முத்து உடை - முத்தினையிடைய, கோட்ட - கொம்புகளையிடைய, களிறு - யானைகளை, ஸர்ப்ப - இழுப்பன (அவ் வெள்ளமும் அதனுல் இழுக்கப்படும் யானைகளும்), பெளவும் - கடலை யும், புணர்-(அக்கடலைச்) சேர்ந்த, அம்பி-மரக்கலங்களையும், போன்ற - ஒத்தன, எ - று.

“ படுமகன் கிடைக்கைகாணுா ” என்றாற்போல அரசர் பினம் என நின்றது. கான்ற - இறந்தகாலப் பெயரெச்சம்; கால் - பகுதி, லகரம் னகரமாகத்திரிதல் சந்தி, ற் - இடைநிலை, அ - எச்சவிகுதி. கோட்ட - சினையடியாகப்பிறந்த குறிப்புவினைப்பெயரெச்சம்; கோடு - பகுதி, டகரத்தோற்றமும் உகரக்கேடும் சந்தி, அ - எச்சவிகுதி, ஸர் ப்ப - பலவின்பாற் படர்க்கை எதிர்கால வினைமுற்று; ஸர் - பகுதி, ப-சந்தி, ப-இடைநிலை, அ-முற்றுவிகுதி. (ஏஏ)

பருமப் பனையெருத்திற் பல்யானை புண்கூர்க்
துருமெறி பாம்பிற் புரஞும் - செருமொய்ம்பிற்
போன்னூர மார்பிற் புனைகழற்காற் செம்பியன்
துன் னூரை யட்ட களத்து.

(இ-என்.) செரு மொய்ம்பின் - போர்வலிமையினையும், பொன் ஆரம் - பொன்னூற்செம்த ஆத்தையனின்த, மார்பின் - மார்பினையும், புனை கழல் கால் - கட்டிய வீரகண்ணடையையுடைய காலி னையுமைடைய, செம்பியன் - செங்கட்சோழன், துன் னூரை - பகைவரை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்தில், பருமம் - பண்ணினையும், பனை - பருத்த, எருத்தின்-பிடரினையுமைடைய, பல் யானை - பலயானைகள், புண்கூர்க்கு - (படைகளால்) புண்மிகுதலால், உரும் ஏறி - இடியேற்றஞ் வெறியப்பட்ட, பாம்பின் - பாம்புபோல, புரஞும் - புரளாநிற்கும், எ - று.

துன்னூர் - எதிர்மறை வினையால்விணையும்பெயர்; துன்-பகுதி, ஆ-எதிர்மறைவிகுதி, ன் - சந்தி, அனைத்தும் ஒரு பகுதி, ஆர் - பலர்பால் விகுதி, விகுதியின் ஆ - முதற்குறை. கூர்க்கு - காரணப்பொருளில் வந்த உரிச்சொல்லடியாகப்பிறந்த இறந்தகால வினையெச்சம்; கூர் - பகுதி, ன் - சந்தி, த் - இடைநிலை, உ - ஏச்சவிகுதி. இன் - ஒப்புப் பொருட்டு. (ஏ)

மைந்து கால்யாத்து மயங்கிய ஞாட்டி னுள்
புயந்து கால்போகிப் புலான்முகந்த வெண்குடை
பஞ்சிபெய் தாலமே போன்ற புன்னூடன்
வஞ்சிக்கோ வட்ட களத்து.

(இ-என்.) புனல் நாடன் - நீர் நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன்,
வஞ்சி கோ-வஞ்சியரசனுகியசேரனை, அட்ட களத்து-கொன்ற போர்க்களத்து, மைந்து - (வீரர்கள் தங்கள்) மறவலிகள், கால் யாத்து-காலைத்

தனோ செய்தலால், மயங்கிய - போகாது மிடைந்த, ஞாட்பினுள் - அப்போர்க்களத்தில், கால் புய்க்குபோகி-காம்பு பறித்துப்போதலால், புலால் முகந்த - செந்தசையை முகந்த, வெண்குடை-வெள்ளைக்குடை கள், பஞ்சி பெய்த - செம்பஞ்சுக்குழம்பு பெய்த, ஆலம் ஏ போன்ற - ஆலத்தையே யொத்தன, எ - று.

யாத்து என்னும் இறங்கால வினையெச்சம் மயங்கிய என்னும் பெயரெச்சத்தையும், புய்க்கு என்னும் இறங்கால வினையெச்சம் போகி என்னும் வினையெச்சத்தையுங் கொண்டன. யா - பகுதி, த் - சங்கி, த் - இடைநிலை, உ - எச்சவிகுதி. புய்க்கு: புய் - பகுதி, ந்-சங்கி, த் - இடைநிலை, உ - எச்சவிகுதி. பெய்த - அகரவீறு தொக்குநின்ற பெயரெச்சம்; பெய்-பகுதி. (ஈகு)

வெள்ளிவெண் னாஞ்சிலான் ஞால முழுவனபோல்
எல்லாக் களிறு நிலஞ்சேர்ந்த - பல்வேற்
பண்முழங்கு போர்த்தானைச் செங்கட் சினமால்
கணைமாரி பெய்த களத்து.

(இ-ன்.) பல் வேல் - பலகாலும், பணை முழங்கு - முரச முழங்கா நின்ற, போர் தானை - போர்ச்சேனையையும், சினம் - கோபத்தையு முடைய, செங்கண்மால் - செங்கட்சோழன், சுனை மாரி-அம்புமழை, பெய்த களத்து - பெய்த போர்க்களத்தில், வெள்ளி - வெள்ளியாற் செய்த, வெள் நாஞ்சிலால் - வெள்ளிய கலப்பையால், ஞாலம் உ மூவன போல் - நிலத்தை யுழுதல்போல, களிறு எல்லாம் - யாஜைகளொல் லாம், நிலம் சேர்ந்த-(முகங் கவிழ்ந்து) நிலத்தைச் சேர்ந்தன, எ-று.

வேலை: வேல் ஈ-று தொகுத்தல். ஆல்: கருவிப்பொருட்டு. வகரம் னகரமாகத் திரிதல் ந - மெ - உசு - கு - இல். “மெவிமேவினாணவும்” என்றதனால். (சு0)

வேனிறத் திங்க வயவரா லேறுண்டு
 கானிலங் கொள்ளாக் கலங்கிச் செவிசாய்த்து
 மாநிலங் கூறு மறைகேட்ப போன்றவே
 பாடா ரிடிமுரசிற் பாய்புனனீர் நாடன்
 கூடாரை யட்ட களத்து.

(இ - ள்.) பாடு ஆர் - ஒலிநிறைந்த, இடி - இடியேறபோன்ற,
 மூரசின் - மூரசினையுடைய, பாய் - பாய்ந்துசெல்லும், புனல் நீர்
 நாடன்-காவிரி நீர்நாட்டையுடைய செங்கட்சோழன், கூடாரை - பகை
 வரை, அட்ட களத்து - கொன்ற போர்க்களத்தில், வேல்-வேலானது,
 நிறத்து இங்க - மார்பிலமூந்த, வயவரால் - வீரால், ஏறுண்டு - குத்
 தப்பட்டு, கால் நிலம் கொள்ளாது - கால்கள் தளர்ந்து, கலங்கி - வீழ்
 ந்து, செவி சாய்த்து - செவிகளைச் சாய்த்து (யானைகள் கிடத்தல்), மா
 நிலம் - பெரிய நிலமகள், கூறும் - உபதேசிக்கும், மறை - உபதேச
 மொழியை, கேட்ப போன்ற - கேட்டலையொத்தன, எ - று.

கொள்ளா - ஈறுதொக்க எதிர்மறை வினையெச்சம். (சக)

களவழி நாற்பது மூலமும் உரையும் ✗
 முற்றிற்று.

ஏ
சிவமயம்.

களவுழி நாற்பதின்

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி.

சேய்யுள்.	பக்கம்.	சேய்யுள்.	பக்கம்.	சேய்யுள்.	பக்கம்.
அ		ஓடாமறவரை	26	நி	
அஞ்சனக்	7	ஓவாக்கணை	11	நிரைகதிர்	12
அரசர்	31	க		ப	
ஆ		கடிகாலிற்	25	பருமவின	15
ஆர்ப்பெழுஞ்ச	16	கவளங்கொள்	13	பருமப்பனை	32
இ		கழுமிய	11	பல்கணை	10
இடைமருப்பின்	17	கோ		போ	
இணரிய	29	கொல்யாணை	14	பொய்கை	28
இருசிறக	18	சே		ம	
இருநிலஞ்	19	செஞ்சேற்றுட்	21	மடங்க	26
இலைவே	19	செவ்வரைச்	29	மலைகலங்க	22
ஒ		நா		மே	
உருவக்கடுங்	5	நாட்பினு	3	மேலோரை	9
எ		தி		மை	
எவ்வாயு	23	திண்டோன்	21	மையின்	27
எற்றிவயவ	20	தே		மைந்து	32
ஒ		தெரிகணை	6	யானமேல்	
ஒழுக்குங்	4	நா		வே	
ஓ		காஞ்சிரிசை	6	வெள்ளி	33
ஓலூவம	30	காஞ்சிரத்	2	வே	
ஓடாமறவ	24	கான்னாயி		வேனிறத்	34

ஸ்ரீவிருத்திப்பிரபாகரம்:—விசாராகர நூலாசிரியராகிய ஶாந்தி ஸ்ரீநித்சலதாஸரவர்கள் ஹிந்திபாலையில் வியற்றிய அரிய வேதாந்த நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வசனம்	4	0	0
பஞ்சகஶப்பிரகரணம்:—சதுரவேதபாஷ்ய கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ வத்யாரண்ய சுவாமிகள் அருளிச்செய்த இந்தால் தமிழில் வினாவினை-ரூபமாக எழுதப்பட்டுள்ளது ...	1	0	0
குதசம்ஹிதை [செய்யுள்]:—இதில் பிரமக்ஷைதயும் குத கீதையும் அடங்கியுள்ளன	1	8	0
அகம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்:—வேதாந்த சாஸ்திரத் தின்பல அரிய விஷயங்களைத் தமிழில் வசனரூபமாகத் திரட்டி ஸ்ரீமத் சக்திதாந்தகவாமிகள் மாணக்கர் ஒருவர் இயற்றிய அரிய நூல் [நூலாசிரியர் படத்துடன்] ...	1	4	0
ஸ்ரீபகவத்கீதை:—ஸ்ரீமத் பொன்னம்பலசுவாமிக ஸிய ற்றிய கூடாரத்திப்பை என்னும் உரையுடன் ...	2	0	0
பிரபோதசந்தரோதய வசனம் :—அல்லது மெய்ஞ்சூன விளக்கம்	1	0	0
பிரபுவிலங்கலீல வசனம்:—நூதனமாய்த் தமிழில் வசனப் படுத்தப்பட்ட அரிய நூல்	0	12	0
ஓழிவிலோடுக்கம்:—சிதம்பரசுவாமிகள் உரையுடன் ...	1	0	0
அகஸ்தியர் தேவாதத்திரட்டு:—மூலமும் உரையும் ...	0	12	0
ஸ்ரீவீகாந்த விஜூயம்:—விவேகாந்த சுவாமிகளின் திவ்விய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங் கத்திரட்டும் [சுவாமிகள் படத்துடன்].	1	4	0
ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸ விஜூயம்:—ஸ்ரீ விவேகா நந்த சுவாமிகளின் குருமுர்த்தியாகிய ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் அற்புத சரித்திரமும், கதாமிர்தமும் [பரமஹம்சர் படத்துடன்]	1	4	0
பச்சையப்ப முதலியார் சரித்திரம் : (தென் இந்தியாவில் பிரக்யாதிபெற்ற கோகைசுவாராகிய இத்தர்மப்பிரபுவின் சரித்திரமும் படமும், அவர்மீது பலவித்வான்கள் பாடிய பாடல்களும், கீர்த்தனங்களும்) ...	0	10	0